

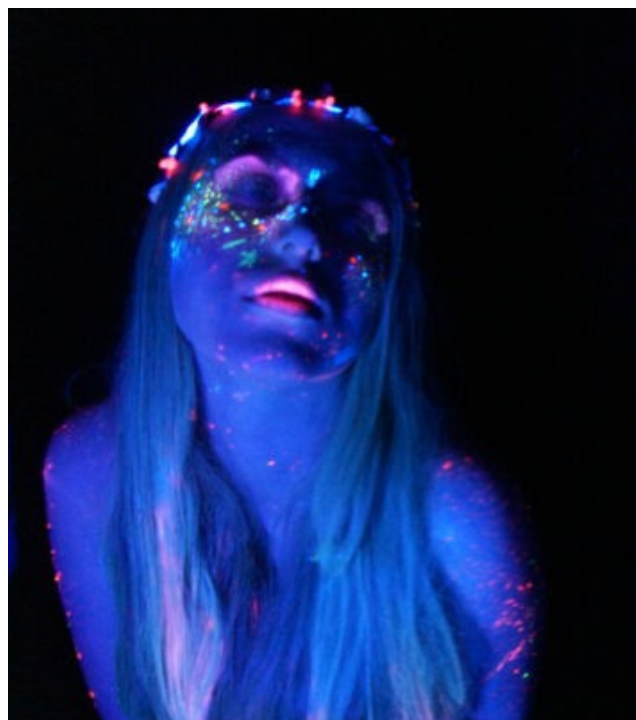
Transhumanisme vs. Humanisme avançat. Iniciativa 2045 o Agenda 2030?

quaderndelesidees.press/transhumanisme-vs-humanisme-avancat-iniciativa-2045-o-agenda-2030/

April 22, 2019

Singularitat tecnològica i millorament humà

La Iniciativa 2045 (1)(també anomenada Projecte Avatar) impulsada pel multimilionari rus Dmitry Itskov proposa l'evolució espiritual i corporal com una nova estratègia de desenvolupament global per a aquest segle XXI. La realització amb èxit d'aquesta estratègia requereix, segons els postulats de la ideologia transhumanista, una transformació a gran escala de la humanitat mitjançant l'alliberament de la seva condició biològica, ja que per aquest moviment utòpic/distòpic la natura i la biologia priven els éssers humans d'assolir un nou estadi en la seva evolució.

Fotografia de Zita Vehil.

El transhumanisme pretén, doncs, un canvi disruptiu en la condició humana mitjançant la utilització de biotecnologies exponencials per tal que deixem de ser *Homo sapiens* assolim una nova condició posthumana —la de l'*Homo deus* (2)— fent un salt evolutiu a través de la hibridació dels organismes vius amb els organismes biotecnològics.

El cofundador de la Singularity University, Ray Kurzweil (3), enginyer en cap de Google i tecnòleg transhumanista, anuncia el proper adveniment del que ell anomena *la Singularitat*, és a dir, aquell moment en el qual la intel·ligència artificial superarà la intel·ligència humana. Per alguns autors transhumanistes la Singularitat suposa una fita més enllà, que implica l'emergència d'una nova consciència col·lectiva (natural/artificial) que permetrà un major desenvolupament de la noosfera en el planeta Terra.

En aquest sentit, la revolució espiritual que proposa el transhumanisme significa un programa ampli per a la transformació de la consciència individual i de masses segons el qual es pretenen controlar les qualitats humanes negatives com ara l'agressivitat envers els altres, les aspiracions excessivament egoistes, etc., així com potenciar les qualitats positives com ara la puresa interior, la bellesa, la simpatia, l'amor vers tots els éssers vius, l'harmonia, l'altruisme, la capacitat de servir el bé de la societat, el sacrifici i

el compromís, tot això des de l'anomenat *millorament humà* derivat del disseny de l'ésser humà per mitjà de l'enginyeria genètica i la fusió de la intel·ligència humana amb la intel·ligència artificial.

Segons aquesta visió transhumanista, es revelarà la consciència creativa del geni, juntament amb els recursos de desenvolupament de la personalitat, la millora moral, l'estabilitat de l'emoció i la voluntat, la iniciativa i el pensament figuratiu.

Mitjançant la utilització de mètodes antics provats i recomanats, es pretén desenvolupar la percepció extrasensorial, juntament amb les habilitats per controlar l'energia de la vida, amb la regulació del procés intern de l'organisme utilitzant el poder de la voluntat, controlant la realitat pel poder del pensament.

Segons la cosmovisió transhumanista, a mesura que el nostre propi potencial es desenvolupi i es reveli, la nostra consciència individual esdevindrà complexa, florent i flexible. Multivariada i paradoxal, i inevitablement començarà a entrar en conflicte amb el seu portador basat en proteïnes mortals, el cos biològic.

La superació d'aquest conflicte serà el principal estímul per a un avenç científic i tècnic. El desenvolupament convergent de les tecnologies NBIC (nanotecnologia, biotecnologia, infotecnologia, cognotecnologia) obre possibilitats per crear sistemes d'autoorganització capaços de reproduir les funcions de la vida i la ment en substrats no biològics, segons el moviment transhumanista. Durant les properes dècades, els éssers humans aconseguiran un portador de la personalitat nou i pràcticament immortal, segons afirmen els impulsors de la Iniciativa 2045, que han encunyat el terme d'*immortalitat cibernètica*.

Aquest és el camí de la substitució de l'evolució biològica per l'evolució cibernètica que proposa el transhumanisme. En aquestes transformacions es troba l'essència d'una nova estratègia de desenvolupament de la societat: l'estratègia de l'evolució espiritual i corporal o el transhumanisme evolutiu. Des d'aquest punt de vista, podem afirmar que el transhumanisme és un neognosticisme.

Pels impulsors del Programa Avatar, la ciència moderna ja sap moltes coses sobre l'evolució del cos cibernètic. Així doncs, els cossos cibernètics es desenvoluparan des de cossos robòtics a cossos formats per un grup de nanorobots, i després a cossos d'holograma. Aquestes transformacions, segons aquest moviment tecnoentusiasta, canviaran completament la infraestructura habitual de la civilització humana.

Segons afirma Dmitry Itskov, en descriure les perspectives del futur de la humanitat relacionades amb la revelació del potencial de la consciència individual, es pot confiar principalment en textos espirituals antics, però segons ell cal esperar que hi hagi nous enfocaments per estudiar-ho tot des de les ciències cognitives.

El transhumanisme evolutiu proposa, doncs, passar a una nova forma d'organització social, a una era completament nova: el neohumanisme, on el gran objectiu serà l'evolució, l'autoperfeccionament de tots els humans i de tota la humanitat. Des

d'aquesta ideologia, es definiran tots els objectius i tasques de la societat futura tenint en compte l'evolució del nou cos cibernètic de l'ésser humà i revelant el potencial de la consciència humana.

Perseguir aquest objectiu es convertirà, segons els transhumanistes, en la tria voluntària i conscient de tothom.

Personalment trobo a faltar en el relat transhumanista una reflexió més profunda sobre les conseqüències derivades de la construcció d'aquesta societat biotecnològica i del disseny d'aquesta neohumanitat. Especialment, considero pertinent preguntar-nos d'on sortiran l'energia i els materials necessaris per assolir aquest tipus de societat biotecnològica. Com pensen corregir els transhumanistes les enormes desigualtats generades per les diferents velocitats evolutives dels éssers humans en castes tecnològiques i que fragmentaran encara més la humanitat. I finalment, cal preguntar-se si aquest nou estadi evolutiu farà més felices les persones i si reportarà una major plenitud i sentit a les seves vides.

En definitiva, en quina posició quedaran els postulats del desenvolupament sostenible i de l'humanisme avançat si es consolida la ideologia transhumanista en les properes dècades?

Fotografia de Zita Vehil.

Desenvolupament sostenible i humanisme avançat

En adoptar l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible, els líders mundials van decidir alliberar la humanitat de la pobresa, assegurar un planeta saludable per a les generacions futures i construir societats pacífiques i inclusives. Els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS)(4) van ser adoptats el 25 de setembre de 2015 a la seu de les Nacions Unides i són una agenda universal, un projecte col·lectiu aplicable a tots els països, que pretén assegurar una vida digna per a tothom, salvaguardar el medi ambient, reduir les desigualtats i no deixar ningú enrere en l'evolució i en el progrés de la humanitat.

L'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible pretén millorar les vides i perspectives de futur per a tots i a tot arreu del planeta, fomentar la defensa dels drets humans i garantir la pau i la seguretat al món.

Per altra banda, el tema abordat enguany a la Setmana de l'Harmonia Interconfessional (5) celebrada entre l'1 i el 7 de febrer de 2019 ha estat el «Desenvolupament sostenible a través de l'harmonia interreligiosa». El document final d'aquestencontre de diàleg entre les diferents conviccions, confessions de fe, creences religioses i cosmovisions espirituals, propiciat per la resolució A/RES/65/5 adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20 d'octubre de 2010, ha volgut posar explícitament de relleu que en el nucli de tots els sistemes i tradicions de fe hi és present el reconeixement que tots estem junts en el planeta Terra i que necessitem estimar-nos i recolzar-nos els uns als altres per viure en harmonia i pau en un món ambientalment sostenible.

Els líders del cristianisme, del budisme, de l'islam, de l'hinduisme, del judaisme i dels altres sistemes religiosos i espirituals van afirmar en aquestencontre mundial que és imprescindible duplicar els nostres esforços per difondre el missatge de bon veïnatge basat en la nostra humanitat comuna, un missatge compartit per totes les tradicions religioses.

El papa Francesc, en la seva carta encíclica *Laudato si* (6) sobrela cura de la casa comuna, signada el 24 de maig de 2015, proposa a tota la família humana una conversió ecològica des dels principis de l'ètica ambiental i en el marc d'un progrés tecnocientífic responsable enfront d'un paradigma tecnocràtic deshumanitzador. En una segona part del citat document, Francesc s'adreça específicament als creients catòlics proposant-los un model d'ecologia integral i de justícia social que permeti el desenvolupament integral de la persona humana des de l'espiritualitat cristiana i un estil de vida més sobri i franciscà.

En alguna ocasió ja m'he referit a la proposta de desenvolupament i progrés global des d'un humanisme avançat (7) adient per a aquest segle XXI, i la fórmula sintètica que en resultaria podria ser la següent:

$P = (DSI + DHI + DTR) DTE$

On el progrés (*P*) seria el resultat d'un desenvolupament sostenible inclusiu (*DSI*) acompanyat d'un desenvolupament humà integral (*DHI*) en un context de desenvolupament tecnocientífic responsable (*DTR*). Aquest desenvolupament es veuria multiplicat per la dimensió transcendent i espiritual (*DTE*) que configura la persona humana.

Albert Cortina

Albert Cortina

Albert Cortina (Barcelona, 1961) és advocat i urbanista (UAB i UPC). És director de l'Estudi DTUM. Assessora a governs i a agents privats en la implementació de polítiques i d'instruments de regulació, de planificació i de gestió de la ciutat, del territori i del paisatge. És impulsor de processos d'implicació [...]

Llegir més

